

COMO HABLA LA C. N. T.

«El abandono del proletariado mundial y la cobardía de las democracias como constantemente repetimos, han determinado que nos encontremos en una situación harto delicada en el orden militar... una situación que no es *impossible* superar. Es delicada y difícil, si se quiere, pero nada más.—IMPORTA SUPERARLA, PODEMOS SUPERARLA, TENEMOS QUE SUPERARLA...—Como anarquistas como revolucionarios, como antifacistas, como defensores de los intereses del proletariado, como amigos de la Libertad y de la Independencia, tenemos todas las militancias libertarias en primer lugar, la obligación de secundar la consigna de RESISTIR. ¡Hay que hacerlo!

Todos movilizados para resistir, cada pueblo, cada monte, cada piedra tiene que convertirse en una fortaleza ocupada para el enemigo, el cual solo podrá ocuparla cuando la haya destrozado completa, absolutamente. Hay que movilizar el proletariado en la retaguardia.

Las industrias cuya utilidad sea secundaria en estos momentos, deben ser abandonadas por los obreros para incorporarse voluntariamente bien para luchar en la vanguardia, bien para fortificar con tesón.

Y hay que estar atentos a los manejos de la «quinta columna», y sofocar cualquier intento de provocación. Seamos capaces de demostrar una vez más al pueblo, que somos siempre los mismos: los primeros en vanguardia, los últimos en retroceder. Que nadie deje de cumplir su deber en estas horas históricas.

¡TODO PARA RESISTIR!

(De M. R. Vazquez, secretario del C. N. de la C. N. T.)

Ier de Maig 1938

¡Guerra!

¡Feixisme!

!Esclavitud!

¡Per ensorrar tot això, treballadors movilitzemnos! que'l Ier de Maig del 38, sigui el punt de partida vers la Victòria.

!Guerra! !Guerra a mort al Feixisme!

A ti pequeño propietario, a ti pequeño industrial, a ti campesino, a ti obrero industrial...

Pasa Iberia, pasa Cataluña, por momentos harto difíciles, por momentos de angustia, pero no insuperables, has pensado por un momento tú, pequeño industrial, lo que significa el triunfo del pueblo para ti? y tú pequeño propietario, lo has pensado? y tú campesino? y tú obrero industrial?...

Para ti pequeño industrial el triunfo de las armas del pueblo significa la seguridad de una vida de respeto dentro de la convivencia humana con toda tu personalidad, con todo tu derecho a exponer tu pensar, a vivir en franca camaradería, sin el temor de los impuestos onerosos, de las imposiciones a tu espíritu; y el placentero desenvolvimiento de tu industria y de tu familia.

Para ti, pequeño propietario, el triunfo del pueblo significa el estar libre de las gabelas impuestas por la influencia de los terratenientes en los medios gubernamentales de antaño que no pueden volver, significa el que puedas tener una completa convivencia, con los obreros industriales, que el producto de tu trabajo sea valorizado de acuerdo a las necesidades del pueblo, significa el máximo respeto para ti y los tuyos.

Para ti obrero campesino, para ti obrero industrial significa el respeto a tus conquistas sociales, a tu bienestar y al de tus familiares, significa el afianzamiento de vuestras posiciones en el concurso de la vida nacional, significa que seas ya para siempre parte determinante en la vida de la nación, significa el reconocimiento de tus derechos, en todos los aspectos, significa el que seamos lo que debemos ser *Españoles con derecho a opinar*.

Y el triunfo del fascismo?... has reflexionado tú pequeño propietario?, y tú pequeño industrial? y nosotros obreros campesinos, e industriales? que significaría para todos? creéis todos que es momento de inútiles discusiones?, creís que podemos entretenernos en discurrir las disposiciones del Gobierno? ¡Ah! reflexionar camaradas...

Es hora de obrar, es hora de estar dispuestos al máximo sacrificio, de estar dispuestos a todo, absolutamente a todo, va en ello no solo la libertad en su expresión simbólica, va en ello la seguridad colectiva del pueblo Ibérico va en ello la posibilidad de implantar un régimen de libertad para toda la Humanidad...

I quien en estos momentos, pequeño propietario, pequeño industrial, obrero campesino, o industrial, no quiera poner su esfuerzo a contribución de la guerra, saboteando en cualquier forma la consecución de nuestra victoria, debe ser tratado como facista, ser expulsado de las organizaciones antifacistas, sin contemplaciones ni vacilaciones de ningún género.

Reflexionemos, hay que darlo todo, hay que ponerlo todo a contribución de la victoria, hay que vivir por y para la guerra, pequeño propietario, pequeño industrial, obrero campesino, obrero industrial, todos, absolutamente todos, a darlo todo, la vida, las comodidades... todo para la guerra sino es así no podéis gozar de nada, el Facismo, es la esclavitud, es el aprobio, es la vergüenza, no podemos desentendernos de nuestra lucha, debemos triunfar y triunfaremos es nuestra Libertad, es el gozar del producto de nuestro esfuerzo. Es... la Libertad,

¡Todos en pie de guerra!

F. PROS

Una lliçó de França

S'ha coincidit a determinar, que el període de l'afebliment de les potències democràtiques, començà, a partir quant les nacions deutores es negaren en els terminis fixats, de satisfer a les nacions acreadores els deutes de guerra.

Era d'acord a la suma de les aportacions a la guerra que França era deutora dels E. E. U. U. d'Amèrica i amb menys quantia d'Anglaterra.

Mentre Alemanya, que en virtut del Tractat de Versalles havia de satisfer el deute de les reparacions, lliurà en els terminis assenyalats l'import estipulat: tot marxà bé. Però un dia Alemanya s'adonà que la situació li era propícia per excusar-se d'aquesta obligació i es negà a continuar els pagaments, que a guisa de reparacions devia a França.

França, aleshores, es posà an una actitud molt còmoda: No em paguen?—va dir-se—Doncs jo també deixaré de pagar.

Fou aquesta actitud francesa que originà l'afebliment de les relacions Anglo-Franceses i l'aïllament absolut dels E. E. U. U. dels problemes europeus.

Alemanya aprengué—ho aprengué a la pràcti-

ca—que sense l'ajut dels E. E. U. U. als aliats, la guerra l'hauria guanyada.

Si els E. E. U. U. d'Amèrica, resentits, no s'haguessin reclos en llur aïllament: si les relacions de les potències democràtiques s'haguessin desenvolupat en mig d'una atmosfera de confraternització i de fermesa: Alemanya no s'hauria arriscat a portar a terme la remilitarització de la zona Renana, la implantació del servei militar obligatori, el rearmament, etc., etc. Ni àdhuc el feixisme Italià hauria pogut anexionar-se Etiòpia.

Que l'origen de tots aquests mals fou la divisió que sorgí entre les potències democràtiques, arran de l'incompliment de satisfer els deutes de guerra: és indiscutible.

El que no ho és tant, és de si França obrà o no obrà amb justesa.

Què hauries fet tu Anglaterra—digué França tot justificant-se—si l'imperialisme alemany m'hagués vençut? Després de jo, la víctima hauries estat tu.

I vosaltres EE. UU. d'Amèrica: que haurieu fet davant d'una Europa pangermànica? Les ambicions de l'imperialisme alemany, que no radiquen simplement en tot el que diu l'àrea d'Europa, sinó, de tot el món, també haurieu hagut de passar pel martirologi de veure engolida la vostra independència.

Però tu Anglaterra i vosaltres EE. UU. d'Amèrica m'ajudareu. Ho fereu per un sentiment d'amistat i respecte vers la meua història o, bé en defensa pròpia?

M'estimeu, però, jo estic segura que influi molt en el vostre ànim la preocupació de la vostra seguretat.

Defensant-me, defensava, ultra, la meua independència la vostra. Els ideals pels quals es combaté, eren ideals que entre nosaltres ens són comuns.

I si era així: perquè pretenir que jo pagui unes despeses que han estat fetes en defensa d'una seguretat col·lectiva i d'uns interessos comuns? Es què no en tenia prou de tenir tota la joventut a les armes? D'una reraguarda aturmentada pels bombardeigs i per les evacuacions? I de la destrucció en bona part de la riquesa del país?

Magnífica la lliçó de França!

Però, França, poc podia pensar-se que uns anys més tard, es trobaria davant de la guerra d'Espanya amb l'obligació de representar el paper que Anglaterra i els EE. UU. d'Amèrica feren en la seva.

Ací, França, també hi ha un poble—que més aviat o més tard hauràs d'ajudar—que lluitant per la seva independència defensa la teua. Ací també hi ha una reraguarda martiritzada pels bombardeigs i per les privacions d'allò més elemental. Ací també es destrueix el més estimat per nosaltres. I ací també es preten presentar nos factura, no d'uns diners que en som deutors, sinó, que a canvi d'unes simpaties renunciem a les nostres il·lusions més cares.

La teua lliçó, França—lliçó magnífica—la tenim present i ens la sabem de memòria.

Digues-ho així als teus fills i als teus amics, que la independència nacional i allò que hem guanyat amb sang a canvi de res ens ho faran vendre.

Digue'ls-ho!

FALK

Els mitjans de dominació

(Continuació)

la consigna de «per la llibertat». Les masses estrangeres, atretes per les bones paraules, eren sotmeses més depressa. Més tard el seu suposat lliberalisme el fa ascendir a Emperador. Es val d'arguments igualment seductors per atreure's la simpatia de masses estrangeres i també la d'algun banau que, com Godoi a Espanya, no actuà envers els seus sinó com en traïdor. Els enganyats creuen fer un favor a la seva pàtria acceptant l'amistat napoleònica. Però, a l'Emperador dels francesos només li interessa augmentar els efectius de «la Grande Armée». 600.000 homes varen anar a Rússia dels quals els menys eren els francesos.

Determinisme i voluntarisme

Tenim el costum—bo o dolent—d'interpretar els fets que es desenrotllen arreu del món des del punt de vista de les lluites materials i de les lluites entre ideals. Molt poques vegades ha estat plantejat el problema del feixisme des del punt de vista que enfoquem en aquest article: tenint en compte el poder de la voluntat d'un o de diversos homes. Nosaltres creiem que tenim raó de pensar segons exposem perquè és evident que ens trobem davant del cas d'un individu que vol fundar un poder terrenal i posar el seu nom al costat del dels homes més famosos.

Les ambicions de Mussolini i les circumstàncies

De la mateixa manera que les lluites intestines afavoriren la sotmissió de les Gàl·lies a l'imperi romà; de la mateixa manera que les divergències de pensament entre la gent d'una mateixa nació lliurava a aquesta a mans de Napoleó, en l'actualitat, les diferències que divideixen el món són circumstàncies que afavoreixen els plans d'un ambiciós oportú. Antigüament les divergències entre reiets i capitosts eren circumstàncies a tenir en compte per al floreament gloriós de l'imperi romà. Quan Napoleó, la nació que arribava a tenir idees un xic avançades—sense ésser-ho prou—ja se l'havia carregada, i circumstàncies i res més que circumstàncies—pobre humanitat!—són per un Mussolini les lluites entre capitalistes i proletaris, entre dictatorials i demòcrates, entre autoritaris i liberals. Mussolini, és servidor casual del capital, car en el fons només ho és dels seus gustos. A ell, més que res més li interessa el seu nom i el seu imperi terrenal somniat, imitador del passat.

JOSEP OLIVELLA

Front de l'Est, gener del 1938.

(Continuarà)

BANDOS

La Comisaria de Seguritat de esta villa, en el dia de ayer ha hecho publicar el siguiente Bando.

En el plazo máximo de 72 horas, a partir de su publicación, todas las antenas particulares de radiofusión, incluso los postes de sustentación, serán retirados por sus dueños o usuarios. Si en alguna finca hubiera alguna antena, cuyo dueño no

estuviera en la localidad, los demás inquilinos lo manifestaran así en la Comisaria de Policía dando cualquiera de ellos nota explicativa del nombre de su dueño y donde se encuentra, para proceder en consecuencia.

Todos los vecinos que efectuen el desmontaje de su antena, lo comunicaran en nota a la Comisaria de Policía, expresando nombre y apellidos y lugar donde la antena estaba enclavada.

Las antenas correspondientes a estaciones emisoras o receptoras oficiales, podran seguir instaladas, rogando a los Jefes de la entidad que pertenezcan, manifiesten la clase de servicio que realiza dicha estación, en nota que enviaran a esta Comisaria o al Jefe de Telégrafos de esta villa.

Todos los poseedores de aparatos radio-receptores, se sujetaran a las siguientes obligaciones:

1.ª Entregarán una nota declaratoria en la que conste nombre, apellidos y domicilio del declarante, expresando piso y puerta, aparato que posee indicando la marca y número de lámparas.

2.ª En dicha nota insertará la licencia que posee indicando la fecha de su adquisición y último recibo satisfecho.

3.ª Hará constar bajo su responsabilidad el uso que hace del aparato y como garantía de este uso, presentará el aval de una Entidad política o sindical del Frente Popular.

4.ª En el plazo de 48 horas a partir de la publicación de este Bando, presentaran en la Comisaria de esta villa la hoja declaratoria escrita a máquina que antes se menciona.

5.ª Pasadas dichas 48 horas, todo poseedor de aparato de radio que no haya cumplido lo ordenado, se entenderá que hace un mal uso de él y se procederá en consecuencia.

Villafranca del Panadés, a 28 de abril de 1938.
EL COMISARIO JEFE

Impremta Claret - Vilafranca del Penedès

Front Popular Antifeixista **Vilafranca del Penedès**

Gran miting per el dissabte, dia 30, a les 4 de la tarda, en el Casal La Principal

ORADORS

Un company de Aliança de la Joventut

Un company de Estat Català

Un company de Esquerra Republicana de Catalunya

Joan Papiol de C. N. T. - F. A. I.

Josep Marlés de U. G. T. - P. S. U. C.

Per la Victòria, per la Llibertat, no deixeu d'assistir-hi.

Per el Front Popular Antifeixista
EL SECRETARIAT